

Tenir respostes per a tot

Dll, 14/06/2021 per Laura Mor

[Solvitur ambulando](#)

L'altre dia m'explicaven l'anècdota del cardenal que respon diligentment a tots els reptes que li planteja Pius XIII. Era a la sèrie *The Young Pope*. L'actor **Jude Law**, de papa, i **Silvio Orlando**, de cardenal. A cada iniciativa que li planteja el primer, l'altre li ofereix l'argument oportú. I tanca carpeta. En un moment de la conversa, Law li fa notar que "té respostes per a tot". I l'actor que fa de cardenal Angelo Voiello li contesta: "Sí, és la meva feina".

El diàleg de ficció em va fer pensar en una altra conversa recent. En aquest cas, dues dones laiques, a peu pla, somiàvem en veu alta el futur immediat de la catequesi de la parròquia. Una de les mares s'ha ofert a col·laborar en aquest servei. La filla vol continuar després de la primera comunió. Diu que les sessions se li fan curtes, que torna contenta i que en treu profit.

Veient que no era l'únic cas, hem fet una crida a les famílies. Si volem donar continuïtat al grup, necessitem més mans. D'aquí el seu oferiment. Obrim el mercat de fixatges d'estiu. La propera temporada promet!

La mare diu que se sentiria còmode ajudant en això de fer comunitat. Organitzar alguna sortida d'infants i famílies, preveure estones de pregària compartida... Sempre que serveixi per facilitar la logística a l'equip de catequistes.

Amb un però. De catequista no s'hi veu. Ho ha viscut i l'incomoda que els petits facin preguntes que no sap contestar. No és la primera vegada que m'ho diuen. Però, no em va semblar una excusa.

En part, l'entenc. El dia que mori portaré sota el braç tot un patracol; espero que el Senyor de dalt me'n resolgui unes quantes, de preguntes. Mentrestant, conviuré amb això que **Josep Maria Esquirol** descriu com "la inacabable vocació de respondre". Llegiu-lo a [Humà, més humà](#) (Quaderns Crema, 2021).

Tornem als qui malden per transmetre la fe i a la noció de possibilitat. Entre el cardenal que té respostes per a tot, i la mare prudent que pateix per no trobar la més adient, hi ha un terreny preciós a explorar. Diria que és l'espai natural per als curiosos. L'[agenda de Catalunya Religió](#) va plena cada dia d'actes per aprofundir en la religió. I si algú vol més teca, també hi ha els instituts superiors de ciències religioses.

Dies enrere, un capellà feia broma dient que, segons qui tingui davant, pateix a l'hora de fer l'homilia. Té un xicot a la parròquia que després l'empaita si la cosa grinyola o si creu que la podria matisar. És algú sensible, en recerca permanent. I està acabant la llicenciatura en Ciències Religioses.

Em sembla que ens convé ser exigents en la preparació de qui està a l'ambó. Qui predica ha de poder llegir, dialogar i estar al cas de què passa al carrer. Si no, t'ensexampen. El mateix passa a la catequesi. D'aquí el pànic escènic de la nostra mare.

És una sort que els petits facin bones preguntes. Fa un temps en vam recollir [algunes de molt divertides](#). I algunes que, formulades sense preàmbuls, et deixen sense aire. Com a adults, ens toca inspirar. Endins, ben endins. I no parlo només en sentit literal, perquè ens arribi de nou l'oxigen. Sinó perquè sapiguem trobar la manera de no aparcar la conversa.

La feina de la catequesi també va per aquí. Saber-se situar davant del misteri. Hi ha diàlegs que eixamplen horitzons i ens obliguen a continuar fent camí. No fem com el cardenal, que resol ràpid la papereta. Ensenyem-nos a pensar.